

בש"פ 3694/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3694/16

כבוד השופט נ' הנדל
פלוני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי תל
אביב-יפו מיום 21.4.2016 בעמ"ת 4323-04-16

עו"ד שי נודל

בשם המבקש:

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה למתן רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי תל-אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) אשר דחה ערעור על החלטת בית המשפט השלום בעיר (כב' השופטת ד' אמיר) שעניינה מעצר המבקש עד לתום ההליכים.

לפי עובדות כתב האישום, המבקש ביצע עבירות סמים הכוללות, סחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973, וכן קשירת קשר לפשע (סחר בסם מסוכן) - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977. נוסף לעבירות הסמים, מואשם המבקש בעבירת זיוף שטר כסף - עבירה לפי סעיף 462(1)+(2) לחוק העונשין. בתי המשפט השלום והמחוזי קבעו כי קיימות ראיות לכאורה וכן עילת מעצר, וכי אין בחלופה שהוצעה כדי להשיג את מטרות המעצר. מכאן הבקשה שלפניי.

2. עיינתי בחומר. קשה לחלוק על כך שקיימות בתיק ראיות לכאורה לביצוע העבירות, ואף הסניגור לא השמיע טיעונים בנושא זה. כמו כן, לאור טיב העבירות, קיימת עילת מעצר סטטוטורית מכוח הדין (סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996). לאור זאת, מוקד הבקשה הוא בבחינה של חלופת המעצר שהוצעה על ידי המבקש ונתמכה בהמלצה של שירות המבחן, אותה דחו שתי הערכאות קמא. חלופת המעצר שהוצעה כוללת שהות במקום מרוחק (רחובות) ממקום מגוריו הרגיל ברמת גן, תחת השגחה של מפקחים שנבחנו ונמצאו ראויים לכך על ידי שירות המבחן. הסניגור הדגיש בדבריו את העובדה שהמבקש, מאז שריצה את תקופת המאסר האחרונה, מגלה רצון לעזוב את מעגל הפשע ולהשתלב בחיים הנורמטיביים, וכן את הסכמתו להשתלב בטיפול גמילה תמיכה ומעקב.

3. במסגרת בקשה למעצר עד לסיום ההליכים, ולאחר שעברנו את משוכת הראיות לכאורה, בוחן בית המשפט את רכיבי המסוכנות. במסגרת בקשה זו, אין מנוס מלשים דגש על עברו הפלילי של המבקש. חרף גילו הצעיר הוא בעל הרשעות קודמות הכוללות עבירות אלימות שונות עליהן הושת עליו עונש מאסר של שישה חודשים אשר רוצה בדרך של עבודות שירות. ועבירות סמים בגין ריצה 14 חודשי מאסר בפועל. משקל מיוחד יש לתת לכך שבעת ביצוע העבירות נשוא כתב האישום, ריחף על המבקש עונש מאסר על תנאי של 12 חודשים, אשר יהא חב הפעלה ככל שזה יורשע במיוחס לו. עונש על תנאי, מטרתו, בין היתר, להיות תמרור אזהרה למי שהורשע בפלילים לבל ישוב על מעשיו, בבחינת 'דורבן המשיב את הפרה לתלמיה' (ע"פ בבלי, חגיגה ג ע"ב), וביצוע המעשים, לכאורה, בצלו מעיד על הקושי של המבקש להתרחק מהעבירה. חשוב לעניינו, כי יש בנתונים אלה כדי לסתור, על פניו, את הצהרת המבקש כי הוא רוצה לזנוח את עברו ולנהל אורח חיים נורמטיבי. כך במיוחד במסגרת בקשה זו למעצר עד לסיום ההליכים. יוצא, כי לא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט קמא, לפיה, בשלב זה, לא ניתן לתת אמון בשינוי אורחות החיים של המבקש, חרף הצהרותיו. בראייה זו, עדין קיימת מסוכנות בהתנהגותו של המבקש, ואין בחלופת המעצר המוצעת כדי להשיג את מטרות המעצר.

4. לסיכום הדברים, עולה כי בתי המשפט השלום והמחוזי בחנו את המקרה לגופו תוך התייחסות למבחן המעשה והעושה ואיני מוצא כי נפלה טעות בהחלטתם. באשר למעשה, מדובר בשלושה אישומים. שניים מהם כוללים עבירות בתחום סחר בסמים קשים של MDMA וקוקאין בכמויות של 19.86 גר' ו-9.88 גר', בהתאמה, וכן עבירה של זיוף כספים. גם מבחן העושה מקשה על קבלת הבקשה, המבקש הוא בעל עבר פלילי הכולל הרשעות וריצוי שני עונשי מאסר, אשר ביצע את העבירות המיוחסות לו בשעה שברקע ריצד עונש מאסר על תנאי. מכאן הגעתי למסקנה שאין העניין מצדיק מתן רשות ערעור.

5. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' באייר התשע"ו (9.5.2016).

ש ו פ ט

